

6.

ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ.

... ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ ὡς 1
 ἀποδιδούς, τῇ δ' ἐπιούσῃ νυκτὶ ὑφείλετο. οὗτος οὖν ὁ
 ταῦτα ποιήσας θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπώλετο, λιμῶ· πολ-
 λῶν γὰρ καὶ ἀγαθῶν αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν παρατιθε-
 μένων ὅξειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάξης κάκιστον,
 καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐσθλεῖν. καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον 2
 τοῦ ἱεροφάντου λέγοντος. δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι 3
 νῦν ἐπὶ τούτῳ τὰ τότε λεχθέντα ἀναμνησαί, καὶ μὴ μό-
 νον τοὺς τούτου φίλους ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τούτου
 λόγων ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῦτον ὑφ' ἑτέρου.

Ἀδύνατον δὲ καὶ ὑμῖν ἐστὶ, περὶ τοιούτου πράγματος
 φέρουσι τὴν ψῆφον, ἢ κατελεῆσαι ἢ καταχαρίσασθαι
 Ἀνδοκίδῃ, ἐπισταμένοις ὅτι ἐναργῶς τῷ θεῷ τούτῳ τι-
 μωρεῖτον τοὺς ἀδικοῦντας· ἐλπῖσαι οὖν χρὴ πάντα ἄν-
 θρωπον ταῦτὰ καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι. φέρε γάρ, 4
 ἂν νυνὶ Ἀνδοκίδῃς ἀθῶος ἀπαλλαγῇ <δι'> ὑμᾶς ἐκ τοῦδε
 τοῦ ἀγῶνος καὶ ἔλθῃ κληρωσόμενος τῶν ἐννέα ἀρχόντων
 καὶ λάχῃ βασιλεύς, ἄλλο τι ἢ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ θυσίας
 θύσει καὶ εὐχὰς εὔξεται κατὰ τὰ πάτρια, τὰ μὲν ἐν τῷ
 ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσίνι ἱερῷ, καὶ τῆς
 ἑορτῆς ἐπιμελήσεται μυστηρίοις, ὅπως ἂν μηδεὶς ἀδικῆ
 μηδὲ ἀσεβῆ περὶ τὰ ἱερά; καὶ τίνα γνώμην οἴεσθε ἔξειν 5
 τοὺς μύστας τοὺς ἀφικνουμένους, ἐπειδὴν ἴδωσι τὸν
 βασιλέα ὅστις ἐστὶ καὶ ἀναμνησθῶσι πάντα τὰ ἡσεβημένα
 αὐτῷ, ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἳ ἔνεκα ταύτης τῆς ἑορ-
 τῆς <δεῦρο ἔρχονται> ἢ θύειν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν 6
 βουλόμενοι ἢ θεωρεῖν; οὐδὲ γὰρ ἀγνῶς ὁ Ἀνδοκίδῃς
 οὔτε τοῖς ἔξω οὔτε τοῖς ἐνθάδε διὰ τὰ ἡσεβημένα. ἀναγ-